

En l'encaix entre allò vell i allò nou, hi ha Roses

“L’habitatge és fonamental: s’ha d’afrontar la problemàtica dels pisos buits, així com el fenomen dels pisos turístics”

“Hem fet créixer un 33% la despesa social directa”

Roses transpirava serenitat postpandèmica: la placidesa de la mar, l’absència de bullici i la tranquil·litat d’un dilluns fora de temporada a la costa. El passeig estava destinat al running matinal i les cafeteries, centrades en l’esmorzar dels que treballen entre setmana. L’alcalde Plana arriba un pèl tard. No hi ha retrets. Ni presses. Tenia una reunió. Ja se sap, de romegueres, n’hi ha a tot arreu. Havíem quedat a la plaça Catalunya. Davant de la feina, per entendre’ns. Li exposo, d’entrada, de què va la trobada. Escolta atentament. Educadament. Trigo poc a descobrir que venia documentat i amb la lliçó apresada. Sap què dir i quina Roses veu i desitja.

“Hauria de passar per casa. M’he de canviar l’americana. Si no ho faig, tindrè fred”, m’adverteix. Li proposo fer un cafè. Accepta. Primer destí: la plaça de l’Església. Em convida a entrar al Bar Àngel i s’excusa: “Ara vinc.” Puja a casa i baixa al cap de dos minuts. Accedim a l’última taula, al fons a la dreta. “Què vols?”, em demana. “Un cafè.” S’acosta a la barra i demana. Seu i iniciem la ruta imaginària per la Roses que desitja.

“Soc fill de carnisseres. Som al local on hi va haver fins al 2007 la carnisseria de casa.” Reacciono i faig la broma que toca: “Carai! Tots els d’Esquerra [tot pensant en l’alcaldessa de Figueres, Agnès Lladó] sou fills de carnisseres a la comarca?” Somriu i fa notar que aquesta broma ja la hi han fet “diversos cops”. Ja m’està bé. Callo i passo a segon pla. Trenta anys de professió i encara no he après a silenciar la xerrera a temps.

No som on som de casualitat. Joan Plana, que fa pocs mesos que exerceix d’alcalde, ens vol explicar com creu que hauria de ser el nucli antic de la població. “Aquesta zona ha de continuar vivint. És un dels reptes.” En aquest sentit, Plana pensa que l’Ajuntament hi pot ajudar: “Hi ha una part de millora urbana. S’han de resoldre qüestions de neteja urbana i de seguretat. Són actuacions en l’espai públic en què cal incidir.” Considera que cal anar perfilant tota la trama urbana en tots els racons per tal de convertir-los en “espais de convivència, de trobada i d’intercanvi”, i posa com a exemple el Mas de les Figueres: “Gràcies a una cessió privada, l’Ajuntament el va dignificar i el va convertir en jardí públic.” Eixamplar voreres i millorar l’accessibilitat és el camí per canviar el nucli antic rosinc actual, segons Plana.

Però no tot és fer obres a l’espai públic. L’habitatge hi té un paper important. “No ho podem perdre de vista, és una qüestió fonamental. Aquest any hem creat l’Oficina Municipal d’Habitatge, que ens ha d’ajudar a afrontar un dels principals problemes: els pisos buits.”

Plana no defuig, tot i que va amb peus de plom “per no ferir sensibilitats”, la problemàtica dels habitatges d’ús turístic, que, en aquest cas, afecta tota la població. “Cal incloure el fenomen dels pisos turístics en la vida econòmica i social de la població en el millor grau possible.” I deixem-ho aquí, que és un tema delicat. “A Roses no hem estat capaços, històricament, de mantenir l’essència de nucli antic.” I posa com a exemple les cases modernistes de la plaça Catalunya, que van quedar enderrocades per donar pas als blocs de pisos actuals. “Hi ha coses que no es poden desfer, però sí que ho podem fer millor.” Per això, Plana considera que la idea és que al nucli antic han d’encaixar els vestigis que conserva amb el pas del temps. I en posa un exemple: el safareig republicà (1931) que es va recuperar fa uns anys. Al centre de Roses hi ha la meitat de la gent. La resta és a la perifèria. Dues realitats, amb les peculiaritats de cada racó. La tendència és canviar el lloc on viure, de dins cap

a fora: al centre no es troben pisos de lloguer ni habitatges per instal·lar-s'hi. Santa Margarida o res: a la resta, és complicat trobar habitatge.

Canviem de lloc. Em presenta el Planamòbil i em convida a pujar-hi. Sortim. Ens aturem al camp de futbol de la Vinyassa, un dels dos que hi ha al municipi, al costat de l'escola Montserrat Vayreda. Aquest entorn li ha de servir per enfocar dos àmbits que considera importants per a la ciutat: els esports i els aspectes socials. L'actual govern de Roses (ERC, Junts i GdP) s'ha "proposat" reforçar les instal·lacions esportives de la població i també "diversificar-les". "Volem donar cabuda a més modalitats esportives a les instal·lacions municipals." La zona esportiva actual està planificada des dels anys vuitanta. "Un encert", admet Plana. "Ara és l'hora de dotar-la de més contingut", assenyala. Entre la Vinyassa i l'escola Montserrat Vayreda, Roses continuarà farcint la zona de serveis. Al fons, a tocar de l'escola, un circuit de BTT. Per a un pèl més tard, hi ha un segon projecte –encara s'ha d'acabar de tancar–: situar en aquest espai un edifici de serveis per a les entitats esportives, amb sales de reunions i espais polivalents. No és l'únic projecte pensat per a aquest lloc. A la Vinyassa, s'ampliaran vestidors i zones de magatzem, i també vol "repensar" les grades, a més d'instal·lar-hi dos mòduls que s'hauran de comprar per fer-hi espais per a ús polivalent. "Són desenes de milers d'euros en equipaments esportius, que responen a la voluntat de posar al dia les instal·lacions que ja tenim i dotar les entitats de més i millors serveis", fa notar.

La visita a l'escola Vayreda, de creació recent, respon a la voluntat de "remarcar la tasca social que fan les escoles, les biblioteques i els clubs esportius". "De cada tres euros que gastem per a despesa social directa, un euro és inversió d'aquest govern. És a dir, l'hem fet créixer un 33%." Però Plana vol fer notar que, a banda d'aquesta inversió directa que ha crescut, a les escoles la tasca social que es fa és "bruta". "Tancar escoles, com es va arribar a proposar en pandèmia, hauria estat una acció de desigualtat social, perquè hauria generat enormes diferències."

Centre i perifèria. "Roses és tot", remarca. Passegem amb el cotxe per Mas Oliva, primer, i per Mas Matés, més tard. "Volem superar el model «al barri, nosaltres ja ens ho fem». Pensem que la reordenació de la mobilitat evita problemes. Això d'aparcar tothom a les voreres s'ha de deixar de fer." Plana parla de "l'actual govern" perquè no s'oblidi que ERC governa amb Junts i GdP. "Al principi del mandat (2019/20), es van fer moltes actuacions en urbanitzacions. A la zona de Mas Oliva es van reasfaltar carrers. En segon terme, però, implementem els plans de millora de la circulació." Aquesta és la via cap a la reordenació de la mobilitat que, al seu parer, evita conflictivitat. "Canvis integrals, no només pedaços. Volem una circulació eficient, ordenada i segura que posi fi a la imatge de cotxes a totes les voreres." Fer pluvials i pensar en connexions en bicicleta amb el centre són altres objectius.

Deixem la Ciutadella per al final. "És un símbol municipal, juntament amb el castell i la badia. Són els tres símbols més identificatius de Roses." Quan es pensa en el creixement futur de la ciutat, Plana posa sobre la taula la cultura, tant la que es consumeix (teatre, espectacles, xerrades...), que té un retorn social, com el patrimoni. "Ho veiem des d'un doble vessant: el patrimonial, que contribueix a generar sentiment de pertinença a un lloc concret perquè té un valor simbòlic molt important, i el turístic." L'alcalde recorda que Roses té un patrimoni molt ric i divers: "Tenim la Ciutadella, el castell, un poblat visigot, la ruta megalítica..."

El Parc Natural del Cap de Creus s'ha fet lloc informativament a Roses aquest estiu passat, perquè s'hi ha restringit l'accés als cotxes. "No es pot tenir un parc natural i una autopista alhora. L'aposta és tenir una relació més sana i més moderna amb el nostre parc natural. És un atractiu turístic, però s'ha d'actuar amb prudència. El parc és la imatge que s'emporta el visitant de nosaltres. Per això dic que el parc és per a Roses allò que per a Girona són les cases de l'Onyar."

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 01-11-2021, Pàgina 24

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2050886-en-l-encaix-entre-allo-vell-i-allo-nou-hi-ha-roses.html>